

**Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS**

Rīgā 2022.gada 10.martā

Tiesa šādā sastāvā: senatores Inese Laura Zemīte, Aija Branta, Anita Poljakova

izskatīja rakstveida procesā kriminālietu sakarā ar apsūdzētā /pers. A/ (/pers. A/) un aizstāves Allas Ignatjevas kasācijas sūdzībām par Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 22.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Alūksnes rajona tiesas 2018.gada 26.janvāra spriedumu

[1.1] /pers. A/, dzimis /datums/,

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 6 gadiem.

[1.2] /pers. B/ (/pers. B/), dzimis /datums/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem.

[1.3] /pers. C/ (/pers. C/), dzimis /datums/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem.

[1.4] /pers. D/ (/pers. D/), dzimis /datums/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

[1.5] /pers. E/ (/pers. E/), dzimis /datums/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

Atstāts negrozīts /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. E/ un /pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[2] Ar Alūksnes rajona tiesas 2018.gada 26.janvāra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 323.panta pirmās daļas par kukuļa piedāvāšanu valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, nodrošinātu iespēju pārvietot no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku nelegālos imigrantus.

/pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ atzīti par vainīgiem un sodīti pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas par to, ka organizētā grupā nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu, tas ir, vienā gadījumā vairāk nekā piecas personas.

[3] Ar Vidzemes apgabaltiesas 2019.gada 17.janvāra spriedumu, izskatot kriminālietu apelācijas kārtībā sakarā ar apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāves A. Ignatjevas, apsūdzētā /pers. B/ aizstāvja Guntara Priedīša, apsūdzētā /pers. C/ un viņa aizstāvja Viktora Matvejeva, apsūdzēto /pers. D/, /pers. E/ un viņu aizstāves Smaidas Ratenieces apelācijas sūdzībām, Alūksnes rajona tiesas 2018.gada 26.janvāra spriedums atcelts pilnībā.

[3.1] /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 5 gadiem. Atstāts negrozīts /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[3.2] /pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem

Atstāts negrozīts /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[3.3] /pers. C/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.¹ panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem

Atstāts negrozīts /pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[3.4] /pers. D/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.¹ panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 9 mēnešiem 21 dienu. Atcelts /pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[3.5] /pers. E/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.¹ panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 9 mēnešiem 21 dienu.

Atcelts /pers. E/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[4] Ar Vidzemes apgabaltiesas 2019.gada 17.janvāra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 323.panta pirmās daļas par kukuļa piedāvāšanu valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, nodrošinātu iespēju pārvietot no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku nelegālos imigrantus.

/pers. A/ un /pers. B/ atzīti par vainīgiem un sodīti pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas par to, ka personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu, tas ir, vienā gadījumā vairāk nekā piecas personas.

/pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ atzīti par vainīgiem un sodīti pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtais daļas un 285.¹ panta otrās daļas par to, ka personu grupā mantkārīgā nolūkā apzināti mēģināja nodrošināt vairākas personas ar iespēju nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā.

[5] Ar Senāta 2020.gada 8.jūlija lēmumu, izskatot apsūdzēto /pers. B/, /pers. A/ un aizstāves A. Ignatjevas kasācijas sūdzības, Vidzemes apgabaltiesas 2019.gada 17.janvāra spriedums atcelts pilnībā un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[6] Ar Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 22.februāra spriedumu, atkārtoti izskatot kriminālietu apelācijas kārtībā sakarā ar apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāves A. Ignatjevas, apsūdzētā /pers. B/ aizstāvja G. Priediša, apsūdzētā /pers. C/ un viņa aizstāvja V. Matvejeva, apsūdzēto /pers. D/, /pers. E/ un viņu aizstāves S. Ratenieces apelācijas sūdzībām, Alūksnes rajona tiesas 2018.gada 26.janvāra spriedums atcelts.

[6.1] /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts, piemērojot Krimināllikuma 49.¹ panta pirmās daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 10 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts, piemērojot Krimināllikuma 49.¹ panta pirmās daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 10 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 4 gadiem 4 mēnešiem.

Soda termiņā ieskaitīts apcietinājums no 2017.gada 28.marta.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts.

[6.2] /pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

Soda termiņā ieskaitīts apcietinājums no 2017.gada 28.marta līdz 2020.gada 28.martam, atzīstot, ka brīvības atņemšanas sodu /pers. B/ ir izcietis.

[6.3] /pers. C/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.¹ panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 11 mēnešiem.

Soda termiņā ieskaitīts apcietinājums no 2017.gada 28.marta līdz 2019.gada 28.martam, atzīstot, ka brīvības atņemšanas sodu /pers. C/ ir izcietis.

[6.4] /pers. D/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.¹ panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem.

Soda termiņā ieskaitīts apcietinājums no 2017.gada 28.marta līdz 2019.gada 17.janvārim, atzīstot, ka brīvības atņemšanas sodu /pers. D/ ir izcietis.

[6.5] /pers. E/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.¹ panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem.

Soda termiņā ieskaitīts apcietinājums no 2017.gada 28.marta līdz 2019.gada 17.janvārim, atzīstot, ka brīvības atņemšanas sodu /pers. E/ ir izcietis.

[7] Par Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 22.februāra spriedumu kasācijas sūdzības iesnieguši apsūdzētais /pers. A/ un viņa aizstāve A. Ignatjeva.

[8] Aizstāve kasācijas sūdzībā lūdz atcelt Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 22.februāra spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Apelācijas instances tiesa pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 1., 12. un 15.panta pārkāpumus, kā arī Kriminālprocesa likuma 574.panta 1. un 2.punktā norādītos Krimināllikuma pārkāpumus. Apelācijas instances tiesas spriedums neatbilst Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta prasībām. Minētie pārkāpumi noveduši pie nelikumīga nolēmuma un atzīstami par Kriminālprocesa likuma būtiskiem pārkāpumiem šā likuma 575.panta trešās daļas izpratnē.

Kasācijas sūdzību pamato šādi argumenti.

[8.1] Apelācijas instances tiesa, taisot notiesājoš u spriedumu, nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmajā daļā noteikto, ka notiesājoša sprieduma aprakstošajā daļā sniedz pierādītā noziedzīga nodarījuma aprakstu un juridisko kvalifikāciju, minot tā izdarīšanas laiku, vietu, izdarīšanas veidu, apsūdzētā vainas formu, motīvus un šā nodarījuma sekas.

Atkārtoti iziesājot kriminālietu apelācijas instancē, tiesa spriedumā norādījusi /pers. A/, /pers. B/, /pers. E/, /pers. C/ un /pers. D/ apelācijas instances tiesā prokurora grozītās apsūdzības noziedzīgo nodarījumu apstākļus, taču nav sniegusi tiesas par pierādītiem atzīto noziedzīgo nodarījumu aprakstus. No sprieduma saturs nav saprotams, kādā konkrētā apsūdzības daļā apsūdzētie atzīti par vainīgiem.

Atsaucoties uz Augstākās tiesas 2010.gada 3.jūnija lēmumu lietā Nr. SKK-288/2010 un 2015.gada 28.decembra lēmumu lietā Nr. SKK-721/2015, aizstāve norādījusi, ka notiesājošs spriedums, kurā nav pierādītā noziedzīgā nodarījuma apraksta un juridiskās kvalifikācijas, atzīstams par procesuāli nederīgu dokumentu, kas neatbilst likuma prasībām par sprieduma saturu.

[8.2] Apelācijas instances tiesa pieļāvusi Kriminālprocesa likuma pārkāpumus pierādījumu vērtēšanā, atzīstot par izmantojamiem pierādīšanā nepieļaujamus pierādījumus.

Operatīvā eksperimenta laikā iegūtos pierādījumus – liecinieka /pers. F/ liecības par darbībām 2016.gada vasarā, liecinieka /pers. G/ liecības par to, ka /pers. A/ piedāvājis viņam kukuli, – nav iespējams pārbaudīt Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, līdz ar to tie nav izmantojami pierādīšanā.

Inspektors /pers. H/ šajā kriminālprocesā ir veicis izmeklēšanas darbības pēc viņa nopratināšanas liecinieka statusā, tas ir, neapstrīdamos interešu konflikta apstākļos, līdz ar to šo izmeklēšanas darbību laikā iegūtie pierādījumi nav izmantojami pierādīšanā.

Apelācijas instances tiesa, atzīstot par pieļaujamiem pierādījumiem operatīvās darbības pasākumu laikā iegūtās ziņas, nav ņēmusi vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras atziņas par to, kādi apstākļi vērtējami, lemjot, vai pret personu nav notikusi uzskūšana izdarīt noziedzīgu nodarījumu, kā arī pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 12.panta pirmās daļas pārkāpumu.

Turklāt apelācijas instances tiesa nav izvērtējusi visus aizstāves norādītos argumentus par /pers. A/ uzskūšanu izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

Igaunijas Republikā veikto operatīvās darbības pasākumu ietvaros iegūtie pierādījumi arī nav izmantojami pierādīšanā, jo /pers. A/ netika noteikts personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, statuss Igaunijas Republikā, kā arī netika ievērotas Kriminālprocesa likuma 887.⁴ panta pirmās daļas prasības, uzsākot operatīvo darbību Igaunijas Republikas teritorijā.

[9] Apsūdzētais /pers. A/ pārsūdzējis Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 22.februāra spriedumu pilnā apmērā, uzskatot to par prettiesisku, un lūdz atzīt viņu par nevainīgu celtajā apsūdzībā un attaisnot.

Kasācijas sūdzību pamato šādi argumenti.

[9.1] Apelācijas instances tiesa nav izvērtējusi visus aspektus, kurus Eiropas Cilvēktiesību tiesa savā praksē atzinusi par pārbaudāmiem, lai

izvērtētu, vai operatīvās darbības pasākumu laikā nav notikusi personas uzskūšana izdarīt noziedzīgas darbības.

Vērtējot, vai nav notikusi provokācija pret /pers. A/, tiesa nav ņēmusi vērā, ka lietā nav ziņu par to, ka /pers. A/ veicis noziedzīgas darbības pirms operatīvās darbības pasākumiem. Operatīvās darbības veiktas ilgstošu laiku un bez likumā noteiktā kārtībā iegūtas atļaujas. No lietā esošajiem pierādījumiem – liecinieku /pers. F/, /pers. I/ un /pers. G/ liecībām, sarunu ierakstiem, sarunu atšifrējumiem – secināms, ka Valsts robežsardzes darbinieki operatīvās darbības pasākumu laikā provocējuši /pers. A/ veikt noziedzīgas darbības, bija uzskūšāji un noziedzīgā nodarījuma organizētāji, nevis pasīvi vērotāji. Bez /pers. G/ aktīvas dalības noziedzīgo nodarījumu – pārvest pāri robežai Vjetnamas Sociālistiskās Republikas pilsoņus – nebūtu iespējams izdarīt.

Atļauja veikt operatīvās darbības pasākumus saņemta tikai 2016.gada 6.septembrī, bet šie pasākumi norisinājās no 2016.gada 29.jūnija līdz 2017.gada 28.martam. Tā kā apelācijas instances tiesa ziņās par faktiem, kas iegūtas operatīvās darbības pasākumu laikā līdz 2016.gada 5.septembrim izslēgusi no pierādījumu kopuma kā nepieļaujamus pierādījumus, arī pēc tam veiktie operatīvās darbības pasākumi atzīstami par prettiesiskiem, jo tie ir daļa no 2016.gada 29.jūnijā uzsāktā operatīvās darbības pasākuma.

Igaunijas Republikas teritorijā veiktais operatīvās darbības pasākums netika saskaņots ar Igaunijas Republikas kompetentajām institūcijām.

[9.2] Apelācijas instances tiesa nepamantoti atzinusi /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā.

No pierādījumiem – liecinieku /pers. F/, /pers. I/ un /pers. G/ liecībām, sarunu ierakstiem, sarunu atšifrējumiem – secināms, ka /pers. G/, būdams Valsts robežsardzes amatpersona, pats piedāvājis /pers. A/ atļauzību par noziedzīgajām darbībām, kurās iesaistīja /pers. A/.

[9.3] Darbības, kuras tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas kā personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, pārkvalificējamās pēc Krimināllikuma 285.¹ panta otrās daļas šādu apsvērumu dēļ.

Ar lietā esošajiem pierādījumiem netika konstatēts, kurā vietā Vjetnamas Sociālistiskās Republikas pilsoņi šķērsojuši Latvijas Republikas robežu. Aizturēšanas laikā pie /pers. A/ un /pers. B/ netika atrastas apsūdzībā norādītās laivas un virves, ar kuru palīdzību Vjetnamas Sociālistiskās Republikas pilsoņi pārvietoti pāri robežai. Vjetnamas Sociālistiskās Republikas pilsoņus /pers. A/ un /pers. B/ sagaidīja Latvijas teritorijā, bet pāri Latvijas Republikas robežai viņus nav pārveduši.

[9.4] /pers. A/ kasācijas sūdzībā norādījis, ka, paturot viņu apcietinājumā 4 gadus 4 mēnešus, pārkāpts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5.pants, un viņam liegtas tiesības uz nosacītu pirmstermiņa atbrīvošanu.

Motīvu daļa

[10] Senāts atzīst, ka Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 22.februāra spriedums ir atceļams pilnībā un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[10.1] Kriminālprocesa likuma 511.panta otrā daļa noteic, ka spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam. Savukārt Kriminālprocesa likuma 512.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmo daļu notiesājošā sprieduma aprakstošajā daļā sniedz pierādītā noziedzīga nodarījuma aprakstu un juridisko kvalifikāciju, minot tā izdarīšanas laiku, vietu, izdarīšanas veidu, apsūdzētā vainas formu, motīvus un šā nodarījuma sekas.

Senāts atzīst, ka apelācijas instances tiesa, iztiesājot kriminālietu, norādītās tiesību normas nav ievērojusi.

[10.2] No Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 22.februāra sprieduma redzams, ka prokurore 2020.gada 1.septembrī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461. un 462.pantu grozījusi apsūdzētajam /pers. A/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 323.panta pirmās daļas, /pers. A/ un /pers. B/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas un apsūdzētajiem /pers. D/, /pers. E/ un /pers. C/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas.

Apelācijas instances tiesa spriedumā ir atspoguļojusi grozītajās apsūdzībās norādītos noziedzīgo nodarījumu faktiskos apstākļus, taču nav sniegusi pierādīto noziedzīgo nodarījumu aprakstu un juridisko kvalifikāciju atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmās daļas prasībām.

Augstākā tiesa jau iepriekš vairākkārt norādījusi, ka noziedzīgā nodarījuma apraksts ir notiesājošā tiesas sprieduma būtiska sastāvdaļa, kas atspoguļo tiesas atzinumu par to, kādu noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir izdarījis, notiesājošu spriedumu, kurā šis apraksts nav sniegts, nevar atzīt par tiesisku un pamatotu Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta pirmās daļas izpratnē (*Augstākās tiesas 2012.gada 20.decembra lēmums lietā Nr. SKK-784/2012, Augstākās tiesas 2015.gada 27.janvāra lēmums lietā Nr. SKK-9/2015 (11170006511) Augstākās tiesas 2018.gada 22.februāra lēmums lietā Nr. SKK-41/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0206.11221135215.3.L)*).

[10.3] Senāts atzīst, ka Vidzemes apgabaltiesas pieļautie Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas, 512.panta pirmās daļas un 527.panta pirmās daļas pārkāpumi atzīstami par Kriminālprocesa likuma būtiskiem pārkāpumiem šā likuma 575.panta trešās daļas izpratnē, kas noveduši pie nelikumīga nolēmuma, tādēļ apelācijas instances tiesas spriedums atceļams un krimināllieta nosūtāma jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[11] Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesas nolēmums tiek atcelts pilnībā un lieta apelācijas instances tiesā izskatāma no jauna atbilstoši Kriminālprocesa likuma 53.nodaļas prasībām, Senāts šajā lēmumā nevērtē pārējos aizstāves A. Ignatjevas un apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumentus.

Senāts norāda, ka, lemjot par procesuālo izdevumu piedziņu, tiesai jāievēro Kriminālprocesa likuma 368.panta otrās daļas nosacījumi, kas noteic – ja ar tiesas spriedumu notiesātas vairākas personas, tiesa nosaka, kādā apmērā no katra notiesātā piedzenami procesuālie izdevumi. Tiesa ņem vērā noziedzīga nodarījuma raksturu, notiesātā atbildības pakāpi un mantisko stāvokli.

[12] Pirmstiesas procesā apsūdzētajiem piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Apsūdzētie atbrīvoti no ieslodzījuma vietas, jo beidzies tiesas piespriests sods.

Senāts atzīst, ka drošības līdzekļa piemērošanai apsūdzētajiem šajā kriminālprocesa stadijā nav tiesiska pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585.pantu un 587.panta pirmās daļas 2.punktu, tiesa

nolēma:

atcelt pilnībā Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 22.februāra spriedumu un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesā.

Lēmums nav pārsūdzams.

I.L. Zemīte

A. Branta

A. Poļakova